

Fotó: Szabó Miklós

az önkormányzat képviselő-testületétől megkaptam és a Város Napján átvehettem a „Hajdúböszörményi Gyermekeiért” című kitüntetést, amire azóta is nagyon büszke vagyok. 2016-ban pedig a HAFIM által alapított életműdíjban részesültem – ez is nagy örömmel tölt el. Ilyenkor látom, hogy volt értelme annak a több mint ezer koncertünknek, amelyekre ma már büszkén tekinthetünk vissza.

Kik azok a híres hazai dobosok, akikkel kapcsolatban vagytok és kik azok a híreségek, akikkel egy színpadon játszottatok eddig?

Mindenekelőtt Martonosi Györgyöt kell említenem, aki a mai napig meghatározó tanára, motorja, szíve, lelke a magyar dobvilágnak. Neki és kedves feleségének köszönhetjük, hogy olyan világsztárok tanítottak Magyarországon, mint Jojo Mayer, Dave Weckl és híres művésztársaik. Több alkalommal tanított nálunk az ifjú generációból Szendőfi Péter, aki a modern dobolás világába vezetett be bennünket. Nemrég volt itt nálunk Markó Ádám, aki balkezes – ő is nagyon sokat segít nekünk megérteni ezt a gondolkodásmódot, hiszen a dobfelzerelést neki másképpen kell összeraknia, mint a hagyományosan jobbkézeseknek. Ennek az egyik nagy előnye az, hogy a rajongó hallgatók a koncertek végén

nem próbálják meg megmutatni a mesternek, hogy ők mit „tudnak”.

A böszörményi dobos gáláinkat sok híresség tisztelte már meg – Kőszegi Imre, Jávor Vilmos, Lakatos „Pecsek” Gáza, László Attila, Lattmann Béla, Berki Tamás, Fogarasi János, Dresch Mihály, Pleszán Frigyes, Oláh Emőd, Babos Gyula, Szendőfi Péter, Barabás Tamás, Kormos János és Elek István.

Ki azok, akik országos karrierig is eljutottak közületek?

A Kőbányai Szakiskolásokon kívül Lázár Tibor, Molnár Kristóf, ifj. Uzonyi László és természetesen a most még csak tizenkét éves Balogh Soma Zoltán, a Kismenők Tehetségkutató Verseny 2016. évi második helyezetteje, akik hírnevet hoztak Hajdúböszörménynek. Soma és a három hajdúnánási dobosunk – Dési Tamás, Kéki Gergő és Oláh Gábor – kivételével mindannyian a zeneiskolánk tanulói voltak. Ami azt bizonyítja, hogy nagyon jó alapot adott nekik ez az intézmény.

Elégedett vagy-e az együttes munkájával, szponzorálásával, támogatásával? Mire volna szükségetek ahhoz, hogy céljaitokat, terveiteket még zökkenő mentesebben megvalósíthassátok?

Nagy szerencsém, hogy vagány „fickókkal” dolgoztam és dolgozom. Értenek a nyelvemen és én is jól megértem az övéket. A lényeg az, hogy pontosan tudják, mit akarunk elérni. A gyakorlás – a mai rohanó világban – sokszor nehezen megoldható, de mindig találunk alkalmat arra, hogy színvonalasan felkészüljünk az előadásokra.

Hogy mire volna szükségünk? Egy jó számítógépre, projektorra és kivetítőre, hogy az interneten együtt nézhessük meg a nagy mesterek produkcióit, dobolási technikáját. És együtt hallgathassuk meg a jobbnál jobb muzsikákat. Mert ez otthon, egyedül nem mindig sikerül.

A polgármesteri alapból – utazásainkra – minden évben kapunk támogatást, melyet ezúton is köszönünk. Sajnos a korábbi szponzorálási forrásaink mára elapadtak. A vállalkozók az adományaikat nem írhatják le az adóikból.

Te magad játszol-e ütősként valamelyik zenekarban?

Sokszor szerettem volna összehozni egy kis böszörményi jazz együttest. Sajnos ez eddig még nem sikerült. De nem olyan régen lehetőséget kaptam arra, hogy a Kertész László Hajdúsági Irodalmi Kör Másik Oldal nevű zenekarában dobolhassak. Öröm számomra, hogy együtt játszhatok Papp-Für János (költő) szólógitárossal, Ványai Anita énekesssel, Rózsa Sándor basszus gitárossal és Kovács Zsolt ütőhangszeressel. Műsoraink zöme Papp-Für János és Rózsa Sándor megzenésített verseiből áll, de vannak közöttük kortárs költők versei is. Ezeknek a verseknek a megzenésítéséhez zömmel Gerendás Péter Liszt-díjas gitárművész és zeneszerző neve fűződik.

Hogyan fog telni a jubileumi év programsorozata? ... és mit tervezel az elkövetkezendő tíz, vagy huszonöt évre?

Az idén többet fogunk koncertezni. De sajnos nem tudunk jubileumi gálát tartani, mert ahhoz nincs elegendő pénzügyi forrásunk. Készülünk egy jubileumi kiadvánnyal, amelynek az összeállításához biztató ígéretet kaptunk.

Ha az elkövetkezendő huszonöt évben legalább annyi jó fog történni az együttesünkkel, mint az eltelt huszonöt évben, akkor már most elégedettek lehetünk. Bízunk benne, hogy igazunk lesz és egészségünk is lesz hozzá.

Egy nagyon személyes kérdéssel zárjuk az interjút. - Hogyan viselte/viseli a dobos „hóbortodat” a feleséged ... és a gyermekeid?

Két gyermekem van. Gréta lányom zongorázni tanult, Gergő fiammal pedig együtt játszunk a zenekarban. Ők tudják, hogy mit jelent zenével foglalkozni. A feleségem anyai ágon híres zenész családból származik (Hajdú András volt az, aki a „Hajdú induló”-t komponálta. Ezt a Hajdúböszörményi Ifjúsági Fúvószenekar az ötvenéves jubileumi rendezvényén is műsorára tűzte) – ő és az anyósom is tagja volt a Városi és Pedagógus Kórusnak. Ezért jól tudja, hogy akinek zenei hóbortja van, az különleges bánásmódot igényel, amit tőle mindig maximálisan meg is kaptam és nagyon köszönöm is neki. Ha ő nem segít, akkor most valaki más lenne az együttes élén. És ez az interjú most mással születik meg.

Hetvenöt éves Szilágyi Imre grafikusművész

Szilágyi Imre és Nyakas Miklós a jubileumi kiállítás megnyitóján

